

Kaija Koo, Tuulikello

Lapsena sydn lauloi
kun tuulikello yss hiljaa soi
ja rauha vain valvoi
sillon peiton reunat maailman ri olla voi
Ei ilmaa tuulikello en haravoi
se peittokin on jljilt koin
mit jos sydnkin laulunsa jo lauloi
ja kaikkensa antoi
Olen hetkisen ajasta irrallaan
kun tuulikello soi siirryn sen aikaan
se ohjailee mahtikskylin
hiljaisella helinlln
Kutistuvan maailman nin
kun kasvoin, se kvi niin yllttin
menin moneen nytelmn
mut ei niist rooleista minulle istunut yksikn
Maailmassa paha saa aina palkkansa
ja moni palkalla prjilee
ja toiset ovat kuin lauennut ansa
joka hiljaa odottelee
Olen hetkisen ajasta irrallaan
kun tuulikello soi siirryn sen aikaan
se ohjailee mahtikskylin
hiljaisella helinlln
Me tuulikelloa kuunnellaan
kun varjot valoja johtaa harhaan
se aika, jonka kanssa olla saan
on oikeaa aikaa